

- retrocesserim et a recto itinere deviaverim, postquam a te discessi, ipse michi conscius sum, qui hinc blandimentis etatis, hinc errore huius seculi, in quo vitia extolluntur, virtutes conculcantur, abductus, meis precipue urgentibus ut solita eorum vestigia insequer, ceptum iter pene deserui et in communes opiniones labi me permisi. tanta tamen fuit celi benignitas tantusque tue reverentiae respectus ut, multis vi retinentibus cursumque turbantibus, quibus obsistere vix quisquam valeret, tardari potuerim sed nequaquam detineri quin solitum iter agerem. crebro autem imploravi absens subsidia tua, pater, quibus hec noxia retinacula dissolverem, ut qui viribus et presentia adiuvere non poteras, absens litteris et monitionibus hortareris. in quo quidem, si pateris et benignus^(a) veniam das, paulum de te querar quod totiens obnixè rogatus, tot repetitis litteris fatigatus, nunquam dedisti quod legerem. occupationes tue pro republica, quas nec pretermitti debere arbitror cum patria postulet, nimium michi adverse sunt; sed et his aliquando vacuus es; id michi otii dede. nullus dies sudandus, nulla nox tibi vigilanda est. disputationem de virtute, qualem crebro in conventu presentium habere soles, litteris adhibe. copiosus ex hoc michi liber erit abundansque doctrina^(b), cui nulla prestat antiquitas. quod si memineris quam crebro ad te venire, cum presens essem, quam avide te audire^(c) vocesque tuas reponere suetus sim, atque ex hoc existimaveris quantum michi ex carentia harum delectationum desiderii advenerit postquam abii, affectibus meis placidus consules, nec patieris diutius hac me expectatione laborare. vale, vir celeberrime et pater optime. Padue, .xviii. augusti^(d) 1391.

nella via dell'errore.

Laonde io prego di non dimenticarlo e di ricambiare le sue frequenti lettere con qualche ammonimento

che io indirizzi alla virtù.

(a) *G in marg.*: «benignum in CP».

(b) *P* doctrine

(c) *Codd.* tu audire

(d) *P* idibus augusti